

ÂHİRETTE CENÂB-I HAKK'IN HUZURUNDA BULUNMAK

جُلَسَاءُ اللَّهِ غَدًا أَهْلُ الْوَرَعِ وَالزُّهْدِ فِي الدُّنْيَا

Selman radiyallahu anh'ten rivayet olunduğuna göre metnini okumuş olduğumuz hadîs-i şerîfte Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki;

a. Cenâb-ı Mevla'nın Divanına Mazhar Olan Kimseler

Cülesâullâhi ğaden. “Yarın, yani öteki dünyada, âhirette.”

Âhirette cülesâullah, Cenâb-ı Mevlâ'nın divanına dahil olup, meclisine katılıp, Cenâb-ı Hak ile bir arada bulunmak ve O'nun hitabına mazhar olmak şerefine erecek insanlar kimlerdir?

Büyük iltifat! Cenâb-ı Hakk'ın huzuruna kabul olmak, O'nunla beraber bulunmak, O'nun hitabına, iltifatına mazhar olmak çok büyük, çok büyük rütbe!

Kimler bunlar?

Ehlü'l-vera'i ve'z-zühdi fi'd-dünyâ. “Dünyadayken verâ ve zühd sahibi olan insanlar, olan mü'minlerdir.”

Demek ki mü'minlerin verâ ve zühd sahibi olanlarını Cenâb-ı Hak yarın huzûr u izzetine kabul eyleyip onları şerefyâb edecek. Ehl-i cennet Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in hadîs-i şerîflerinde belirtildiği üzere hepsi ayânen, âşikâre olarak Cenâb-ı Hakk'ı bizim dünyada mehtabı gördüğümüz gibi görecekler. Hiç kimse kimseye engel olmuyor, herkes mehtabı görebiliyor. Birisi görüp de ötekisi arkada kalıp da görememe durumu olmuyor. Herkes görecek ve belli zamanlarda Cenâb-ı Mevlâ'nın divanına, huzuruna kabul olunup ziyaretiyle şerefyâb olacaklar, çok büyük ikramlara nâil olacaklar ama bunlar meclisinin müdavimleri, cülesâullah, Cenâb-ı Mevlâ'nın divanında, meclisinde kalanlar bunlar. Kıymetli kimseler, daha büyük ikramlara sahip olan kimseler.

O halde bu verâ ne demek, zühd ne demek bunu açıklayalım. Yani onlar verâ sahibi olanlarmış, zühd sahibi olanlarmış ne demek?

Verâ, “titiz müslüman olmak, Müslümanlık’ı titiz yapmak” demek. O kadar titiz yapmak ki, o kadar dikkatli Müslümanlık yapmak ki haramların yanına yanaşmak değil, şüpheli işin yanına bile yanaşmamak. Sahâbe-i kirâm, Peygamber Efendimiz’in mübarek ashâbı rıdvanullahi aleyhim ecmaîn diyorlar ki;

“Biz belki mahsurludur diye korkumuzdan mahsursuz olan birçok şeyi bile terk ederdik.” Şüphe ve tehlike sezdi mi uzak duruyor.

Neden?

Nemelazım, ben Cenâb-ı Hakk’ın rızasına aykırı bir şey yapmış olmayayım, haram bir iş yapmış olmayayım, haram bir lokma yemiş olmayayım diye ihtiyat ederlerdi. Bu ihtiyat güzeldir. İhtiyat eden tehlikeye düşmez. İhtiyat etmeyen tehlikeli yere yanaşır, tehlikeli yere yanaşan da ayağı kayıp düşebilir. Çünkü yanaştı, ta kenarda ne işin var be adam! Uçurumun kenarına kimse gitmesin diye parmaklık yapıyorlar ama parmaklıktan sonra daha buradan duvar kadar mesafe oluyor.

Neden?

Nemelazım. Ta kenarına yapıp da bir tehlike meydana gelmesin diye emniyetli yere alıyorlar, parmaklıkları geriden yapıyorlar ki tehlikeli yere kimse geçmesin diye. Müslüman da haramlardan kaçınacak; haramlardan dikkatli bir şekilde kaçınacak. Bazı şeylerin haram olup olmadığını bilmiyorsa ondan da ihtiyaten kaçınacak. Belki haram değildir ama ya haramsa! Eyvah! O zaman kaçınacak.

Sana deseler ki, “Bu suyu iç. Belki temizdir ama belki de çok pistir, çok tehlikeli, belki mikrobu da vardır onu da bilmiyoruz.”

Ne yapar insan?

İhtiyaten o suyu içmez. İçmeyiveririm, sabrederim, nemelazım der.

İşte böyle dindarlığından, ileri derece takvasından dolayı [şüpheli şeylerden bile kaçınan] takvâ ehli olacak.

Hepimizin kazançlı olmamız, Allah’ın sevgili kulu olmamız için nasıl olmamız lazım?

Takva ehli kul, müttakî kul olmamız lazım.

b. Cehennemden Sakının

Müttakî kul ne demek, takvâ ne demek, ittikâ ne demek?

“Sakınmak” demek.

Müslüman nereden sakınacak?

Cehennemden sakınacak. Çünkü âyet-i kerîmelerde buyuruluyor ki;

فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

Fetteku'n-nârelletî ve kûduhe'n-nâsü ve'l-hicâratü.¹ “İçinde yananların insanlar ve taşlar olduğu cehennemden sakının.”

Taşlar bile yanacak. Öyle bir cehennem, öyle bir hararet, öyle müthiş bir azap ki içinde insanlar ve taşlar bile yanacakmış. Taşların yanması hararetinin ne kadar çok olduğunu gösteriyor.

[Takvâ] cehennemden sakınmak yahut, vettekullah. “Allah’tan sakının.”

¹ 2/Bakara, 24.

Neden?

Allahu Teâlâ hazretleri, Zû rahmetin vâsi'atin.² “Çok geniş rahmete sahiptir.” Yani kullarını rahmetine erdirir, affeder, merhamet eder, bağışlar, ihsan, ikram eder.

Zû rahmetin vâsi'atin. “Çok geniş rahmete sahiptir.” Ve zû ikâbin elîmin.³ “Çok feci azabı da, cezalandırması da vardır.” Suç işleyeni de cezalandırır.

وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

Vallahü azîzün.⁴ “Allah sonsuz izzet sahibidir.” Zü'n-tikâm. “İntikam sahibidir.”

إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ

İnnâ mine'l-mücrimîne müntakımûn.⁵ “Biz cürüm işlemiş mücrimlerden intikam alacağız.” “Ben azîmüştân, intikam alacağım.” buyuruyor. Azamet sîgasıyla böyle buyuruyor; “Ben mücrimlerin, dünyada cürüm işlemiş

² 6/En'âm, 147.

³ 41/Fussilet, 43.

⁴ 3/Âl-i İmrân, 4.

⁵ 32/Secde, 22.

olanların âhirette o cürmünün karşılığını vereceğim, intikam alacağım.”

Cenâb-ı Hakk'ın intikam alacağı insanda hayır kalır mı!?

O halde ne yapmak lazım?

Kulluğunu bilip, kulluk edebine sarılıp, Allah'tan korkup iyi kulluk yapmak lazım.

Takvâ olmayınca iyi Müslümanlık olmuyor. Sıradan Müslümanlık, takvâlı olmayan Müslümanlık olmuyor. Takvâ oldu mu da her şey güzel oluyor, hem de Allah seviyor, çok da yardım ediyor.

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ

Vettekullahe ve yü'allimükümullahi.⁶ “Siz Allah'tan korkun, Allah size öğretir.”

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

Ve men yettekıllâhe yec'al lehû mahracen. Ve yerzukhu min haysu lâ yahtesibü.⁷

⁶ 2/Bakara, 282.

⁷ 65/Talak, 2-3.

“Kim Allah’tan korkarsa, takvâ ehli olursa Allah onu ummadığı yollardan rızıklandırır, nimetler gönderir ve sıkıntılarından çıkış yolları ihsan eder.”

Sıkıldı, kurtarır; sıkıntılardan kurtarır, ummadığı yerlerden de rızık gönderir, insan nerden geldiğine şaşar; “Allah Allah! Sübhâne Rabbiye’l-aliyyi’l-âle’l-vehhâb. Nereden gönderdi Rabbim, bak hiç hesapta yoktu, elhamdülillah şimdi rahatladım. Korkuyordum, sıkılıyordum ama gönderdi Cenâb-ı Hak.”

Takva ehli olacağız.

Verâ ne demek?

“Takvâdan biraz daha ince, daha hassas” demek. Takvâ ehli olmaktan da öte. Peygamber Efendimiz zaten işleri üçe ayırıyor.

الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُّشْتَبِهَاتٌ
لَّا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ

el-Halâlü beyyinün. “Helal bellidir.” Ve’l-harâmü beyyinün. “Haram da bellidir.”

İçki haram mı?

Hepimiz biliyoruz; haram.

Ekmek?

Helal; biliyoruz, mahsuru yok.

Haram ile helal iki, bir iki.

[Ve beynehümâ] umûrun müctebihâtün.
“Bir de bunların arasında şüpheliler vardır.”
Lâ ye’lemühâ kesîrun mine’n-nâsi. “İnsanların
çoğu bu meseleleri bilmez.” Hocalar, müftüler
bilir de onun için insanlar ona sorarlar.

“Hocam şöyle yapsak olur mu, câiz mi?”

“Yok, câiz değil, sakın ha!”

“Peki!”

“Şüphelileri insanların çoğu bilmez.”

Peki, bilmeyen insanın davranışı nasıl olac-
cak?

Davranışı şüpheliden kaçınmak tarzında
olacak.

“Helali biliyor musun kardeşim?”

“Biliyorum.”

“Helalleri ye.”

“Haramı biliyor musun?”

“Biliyorum.”

“Haramlardan kaç.”

“Ee, şüpheli?”

“Şüpheliye de yanaşma.”

Verâ bu.. Şüpheliye yanaşmazsa insan kendini kurtarır. Yanaşırsa bir kurtulur, iki kurtulur, üçüncüde yakalanır.

Ne diyorlar?

Bir sıçrarsın, iki sıçrarsın, üçüncü de yakalanırsın ey çekirge, tamam. Birinci de paçayı kurtarır, ikincide kurtarır ama çocuk çekirgeyi sonunda yakalar. Bir atlar kaçıtır, bir atlar kaçıtır ondan sonra çekirgeyi yakalar. Onun için “şüpheliye yanaşmamak lazım” diye Efendimiz tavsiye buyuruyor. Peygamber Efendimiz’in tavsiyesi o çünkü Cenâb-ı Hakk’ın ahkâmı şakaya, gevşekliğe, laubaliliğe gelmez, oyuncak değildir.

Araba sürerken, arkana dönüp de arkadaşınla sohbet eder misin, laubali bir şekilde gü-lüp şakalaşır mısın?

Yapmazsın.

Neden?

Hocam, araba sürmek işi ciddidir. Bir an dikkatini kaybettin mi bir yere çarparsın; ya yoldan çıkarsın, ya duvara çarparsın, bir kaza yaparsın. Onun için direksiyona geçtin mi aklındaki şeyleri bile bir kenara koy. Yani insanın zihni meşgul olduğu zaman bile dalgınlıktan kaza yapar. “Aman dikkat et!” derler. Direksiyon dalga geçme yeri, gaflet ve oyun yeri değildir; direksiyon ciddiyet yeridir.

İslâm da öyle, İslâm’ın ahkâmı da ciddidir; öyle oyuna, şakaya, dalgaya gelmez.

Fıkra anlatıyorlar, benim ödüm patlıyor.

Fıkrayı anlatan niye fıkra anlatır?

Etrafındaki insanları güldürmek için.

Sen hokkabaz mısın, mecbur musun, başkalarını güldürmek zorunda mısın!?

İşte hoşça vakit geçsin!

Fıkra olarak öyle şeyler anlatıyor ki... Efendim işte adam ölmüş de, yanlışlıkla cennete götürmüşler de bakmış orada hep softalar var hiç memnun olmamış.

Bak bak bak, laflara bak! Bak nasıl küfre düşüyor! Cenneti beğenmemiş! Bak bak,

fıkraya bak! Hakiki bir fıkra; okuduğum, gördüğüm bir fıkra.

Sonra Cenâb-ı Hak yanlışlık yapar mı?!

Bak oradan da hatasına bak! Böyle fıkraları söylüyorlar, dinliyorlar, bir de gülüyorlar. Ağlaması lazım, hem söyleyenin hem dinleyenin ağlaması lazım.

Cennete yanlışlıkla girmiş de bakmış hep sakallı softaları görmüş [memnun olmamış.]

İnşallah bizler yani Allah yolundan ayrılmayın, cennetiyle cemaliyle müşerref eylesin.

Hiç memnun olmamış, ondan sonra da bir ara şöyle bir cehennem tarafına bakmış. Bakmış ki orada ooof, içkiler, meze sofraları, arkadaşları filan hepsi orada... Üüüf, içiyorlar, eğleniyorlar, kadın oynatıyorlar, çalgı çalıyorlar filan. Üüüüf, onlara bütün zevkler, keyifler orada, hemen bir dilekçe vermiş. Fıkra bunlar fıkra güya! “Bir yanlışlık oldu, ben buraya yanlışlıkla geldim. Benim yerim aslında cehennem olmak gerekirdi, ben kötü bir insanım.” filan diye hemen bir dilekçe vermiş; dilekçesi kabul olmuş, cehenneme gitmiş.

Dünya mı burası!?

Cenâb-ı Hak [korusun,] nelerle alay ediyor!

Tabii girer girmez de cehennem kapısında kafasına bir topuz yemiş, yuvarlanmış. Ondan sonra;

“Yahu ben pencereden baktığımda çalgılar, eğlenceler, sofralar, arkadaşlar gördüm.” Demiş;

“Onlar bizim propaganda servisimizdi.” demişler...

[Böyle anlatımların] hepsi, hepsi kötü!

Böyle şeyleri söylüyorlar, gülüyorlar. Belki benim vaazda da söylemem doğru değil ama misal vermek gerektiği için bir misal olsun diye söyledim.

Aman âhiret işlerini ciddiye alalım, alaya almayalım! Diyor ki;

“O adamın işi Allah’a kalmıştır.” Şimdi yanlış sözleri [söylüyorum].

“Artık o adamın işi Allah’a kalmıştır.”

Daha önceden kimdeydi sanıyorsun? Daha önceden başkasında mıydı?

“Doktorlar uğraşmışlar uğraşmışlar da hastayı iyi edememişler, artık işi Allah’a kalmış.”

Fesübhânallah, öyle şey mi olur! Şifayı Allah veriyor, doktor bahane, ilaç bahane.

Yalan, yanlış, eğri büğrü laflar... Şarkılardan, arabesklerden, plaklardan, taksilerde dinlenen şeylerden neler, neler... ne kadar kötü şeyler var!

İslâm ciddidir, Allah’ın ahkâmı çok çok ciddidir, şakaya gelmez. Onun için şüpheliden kaçacak. Şüpheliden kaçan ehli verâ, afe-
rim. Bir. İkincisi zühd.

Zühd ne demek?

“Bir şeyi umursamamak, önem vermemek” demek.

Zühd ehli ne yapar?

Bu dünya hayatını önemli görmez. İki tane hayat var: Bir şimdi bizim yaşadığımız hayat; el-hayâtü’-d-dünyâ diyoruz, dünya hayatı yani “şimdiki hayat” demek.

Sonra?

Bir de ve'l-ba'sü ba'de'l-mevti hakkun. Sonra bir de âhiret hayatı, ebedî hayat var. Bu fâni hayat var, bir de ebedî hayat var; iki tane hayat var.

Şimdi bu dünya muvakkat olduğuna, az olduğuna göre az [olan] mı önemli, ebedî olan mı önemli?

Ebedî olan önemli! Bu dünyada hem sağlık var hem hastalık var, hem sevinç var, hem üzüntü var; âhirette, cennette hep güzellikler var, hep iyilikler var.

Hangisi daha iyi?

Âhiret daha iyi! Binâenaleyh bütün müslümanlar âhireti öne alır. Âhireti öne alır, âhiretini yakacak, yıkacak işler yapmaz.

Yapar mı?

Yapmaz.

Neden?

“Ebedî hayatımı mahvetmem.” der.

Şair ne diyor?

“Bu dünyada ev yapıp, ukbayı berbat eyleme.”

Adam haramla bu dünyada alıyor, çırpıyor, yalı sahibi, ev sahibi oluyor ama âhîret gitti.

“Bu dünyada ev yapıp ukbayı berbat eyleme!”

Biz hepimiz âhîret ehliyiz, hepimiz âhîret için çalışıyoruz.

“Niye sen oruç tutuyorsun kardeşim, fakir misin, paran mı yok?”

“Yo, var.”

“Yemeğın mı yok?”

“Buzdolabı ağzına kadar dolu, para da cebimde dolu!”

“E niye yemiyorsun kardeşim?”

“Oruçluyum, Allah sevap versin, Peygamber Efendimiz’in sünneti diye Perşembe günü oruca niyet ettim, oruçluyum kardeşim.”

“Bu camiye falanca zât yaptırdı.”

“Ya bu çok para bu! Bununla on tane, 20 tane ev alınır, kaç tane apartman yapılır. Bu koca kubbeli camiye falanca adam mı

yaptırmış! Bunu niye yaptırmış ya? Bu kadar parayı çoluğu, çocuğu var, onlara verseydi?”

Onlara vermiyor cami yaptırıyor çünkü o camide namaz kılındıkça sevap kazanacak. Bak âhiret için parasını veriyor.

Sonra?

Cuma namazından çıkmışlar, yahudi askerleri ile mücadele ederken gençlerden dokuz tane müslümanlık ölmüş.

Niye mücadele ediyorlar bunlar, yaşamak daha iyi değil mi?

Bir haksızlığı engellemek, camisini, Mescidi Aksa'yı korumak için, Kudüs'ü korumak için yapıyor yani inandığı güzel şeyler için canını veriyor.

Hiç kaçıyor mu?

Televizyonda görüyorsunuz, taşla panzerlerin üzerine şey yapıyorlar. Öleni, yaralananı sedyeye koştura koştura taşıyorlar ama yine de taş atmaya devam ediyorlar.

Yahu bu adamların aklı yok mu?

İmanı var! İnancına sataşıldığı, ülkesi gasb edildiği, istila edildiği için silahı olmasa da canını feda etmeye razı oluyor.

İnsan canını feda eder mi?

Hayatta herkesin biricik, en büyük amacı yaşamını korumaktır. En kutsal hak yaşamak hakkıdır. Kimse kimsenin yaşama hakkına tecavüz edemez filan. Bütün hastaneler, bütün çalışmalar, insanların bütün faaliyeti de göçleri, kaçmaları, vesaireleri hepsi de hayatı korumak için ama imandan hayatını feda ediyor. Yani iman neyi gerektiriyorsa müslüman derece derece onu yapıyor; malından da vazgeçiyor, canından da vazgeçiyor.

Neden?

Âhireti düşündüğü için.

Ehl-i dünya ne yapıyor? Yani imanı zayıf veya yok, o ne yapıyor?

“Kardeşim, âhiret var mı yok mu ben bilmiyorum. Ben, bu dünyamı dünya etmeye, bu dünyada keyif etmeye bakarım.” diyor.

Rüşvet mi, ver... Şu kadar milyon dolar, yedi milyon dolar, 70 milyon dolar, 270 milyon

dolar. Millet [rüşvet paralarından] milyonlarla, dolarlarla bahsediyor. Biz kıtı kıtı, bir tane ekmek satacağız da şu kadar kuruş kazanacağız diye uğraşyoruz. Allahu ekber ve lillahil-hamd! Sübhanallah! Ne kadar büyük, ne muazzam paralar! Sıfırlarını sayamayacağım; sıfır, sıfır, sıfır, sıfır rakamın önüne koy koy koy, rakamlar Refet'in yanından duvara dayanır. Türk lirasına da vurursan trilyonlar... Dolarla söyleyince [sıfırın] birkaç tanesi gidiyor. Kaç tanesi gidiyorsa onu da bilmem, hesabı kitabı artık hesap kitap ehline bıraktık, onu da bilmiyorum. Milyonlar, milyarlar...

Filanca gazeteyi falanca satın almış, onu okudum bugün. Hopalı birisiymiş, işe kahveci çıraklığından başlamış. Şimdi rakamlar trilyonlar, katrilyonlar, bilmem neler, şu kadar paralar... Onu almış, bunu almış, bilmem kaç tane firmayı almış, koca koca müesseseleri almış. Yahu bu adam İsveç'te olsa, "Sen bir kahveci çırağı iken bu kadar parayı nereden buldun?" diye maliye 100 bin defa yakasına yapıştırdı. Türkiye'de böyle şeyler sorulmuyor.

Bir müessesenin, özelleştirilen bir firmanın tamamını satın almış, sonra yüzde kırkını İsviçre firmasına satmış.

Haaa, ben biraz anladım, siz de anladınız mı?

Bazı insanlar paravan olarak kullanılıyor. Yani doğrudan doğruya İsviçre şirketi Türkiye’de özelleştirilen bir şeyi almaya kalksa belki verilmeyecek. Ama paravan olan önde görülen isimler paravan, parayı ona veriyorlar, o onu alıyor ondan sonra öbür tarafa devrediyor. Yüreğim böyle cız ediverdi! Yani böyle...

Paralar nereden geliyor?

Bankaların içinden paralar valizlerle, şeylerle gidiyor.

Bunların sorumluları ne olacak? Bu milletin bu paraları geri gelecek mi?

Ben birçok defa birçok bilen arkadaşına sordum;

“Bu paraları devlet bunlardan alacak mı?”

“Yok.” dediler. “Hapsedilen iki üç sene yatar, millet bu paraların üstüne bir bardak soğuk su içsin.” dediler.

Uuuu! Gazetecilere bilmem kaç milyon gitmiş, falancaya bilmem kaç gitmiş, bilmem kime bilmem ne kadar gitmiş. Falancanın, falanca bakanın annesine -o masummuş onun bir şeyi yokmuş- şu kadar milyon dolar gitmiş. Ecevit söylüyor! “Onda bir usulsüzlük yok” diyor. Ecevit öyle söylüyor, kusuru yokmuş!

Ehl-i dünya dünyasını dünya etmeye, parayı kazanmaya bakar; paranın haram helal oluşuna bakmaz. Karnını doyurmaya bakar; yediğinin helal haram olduğuna aldırmaz. Ticaret yapar, ticaretinin haram helal olduğuna aldırmaz. Ama müslüman bunlara, paraya önem vermez. Parayı şöyle eliyle iter; “Ben para istemiyorum, ben Cenâb-ı Hakk’ın rızasını istiyorum.” der. İşte dünyaya metelik vermemek budur, yoksa dünya da çalışmamak değildir. müslüman hiç ölmeyecekmiş gibi çalışacak. Dünyalık için çalışmak [gereklidir.]

“Taksi kullanabilir miyim?”

“Tabii kullanırsın.”

“Fırın çalıştırabilir miyim?”

“Tabii çalıştırırsın.”

“İşçi olarak çalışabilir miyim?”

“Çalış.”

“Ticaret yapabilir miyim?”

“Yaparsın.”

“Sanayici olabilir miyim, fabrika kurar mıyım?”

“Kur kardeşim!”

“E çok meşgul olurum.”

Çok meşgul ol. Namazlarını, cumalarını kaçıрма da. Allah’ın emirlerini ihmal etme de fabrikanda kaç kişi çalışacak... Yüzlerce insan çalışacak, geçimini sağlayacak, ülkeye bir girdi olacak, ihraçtan bir kâr olacak. Çalış. Bu da sevap. Bunların sevap olduğunu hadîs-i şerîfler bildiriyor.

Dünyaya metelik vermemek, “haram olduğu zaman dünyalığa aldırmamak” demek. Yoksa zühd demek, Allah’ın helal kıldığı şeyi kendisine haram kılmak demek değil. Allah’a güvenmek demek, “ben helalle yaşayacağım, Allah bana verir, senin paran eksik olsun, ben senin haram paranı istemiyorum, başına çalın-sın, sen ondan kurtulmaya bak kardeşim” demek.

“Amma tok gözlü adam.”

Hah işte, o, tok gözlü adam!

Takvâ ehli ne demek?

“O tok gözlü adam, o mert adam” demek. Bak ne rüşvet kabul ediyor ne haram yiyiyor, işte o! İşte onları Cenâb-ı Hak âhirette huzûru izzetine alacak, büyük iltifatlara mazhar edecek.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Fâni dünya aldatıcıdır, güzeldir, süslüdür. Şeytan da aldatıcıdır, kandırıcıdır, çok da usta bir kandırıcıdır, kandırır. Nefis de zevki çok sever, zevke, rahata meyleder, sıkıntı istemez rahat ister. Aman dünya sizi aldatmasın, şeytan sizi kandırmasın, nefis sizin ayağınızı kaydırmamasın. Aman dikkat edin! Allah’ın rızasını kazanmaya çalışın, Aman haramlardan uzak durun! Aman şu fâni dünyaya heves edip de haram helal nereden olursa olsun diye fâni dünyanın haramlarına bulaşmayın. Sonra fitil fitil burnundan gelir.

Üç hadîs-i şerîf okuyacağız. Birincisi bu ama bu hadîs-i şerîf dünyalara değer. Bu anlattığımız bilgiler dinin özüdür. Bunları

yaparsanız, âhîret saadetini, cenneti kazanırsınız; bunlara aykırı davranırsanız, yaşam tarzınızı ters istikamete çevirirseniz âhîretiniz mahvolur. Geçiminize, kazancınıza dikkat edin, helalinden yiyin, harama tenezzül etmeyin, iltifat etmeyin, yüz vermeyin, aldırmayın. Tok gözlü olun, kanaatkâr olun, helali isteyin.

Cenâb-ı Hak rızkı neyse insana rızkını yine verir. Sahâbe-i Kirâm'dan bu anlattığımız vasıfların en güzeline sahip olduğu halde çok zengin olanları yok muydu? Hem de cennetlik olduğunu bildiğimiz insanlar var mıydı, yok muydu!?

[Vardı.]

Kim mesela?

Ebû Bekr-i Sıddîk mesela. Kaç bin altını vardı...

Başka kim mesela?

Osmân-ı zinnûreyn mesela. Peygamber Efendimiz bir kızını vermiş, o öldükten sonra öteki kızını vermiş, kaç tane kızım olursa veririm demiş...

Daha başka Medîne-i Münevvere'ye parasız hicret edip de ticarete çarşıda, pazarda çalışıp çok zengin olanlar var. Sonra fütühat-tan sonra çok zengin [olanlar], konakları, şey-leri olanlar var ama zenginlik onları şaşirtma-mış, şımartmamış.

Parayı helalinden Allah veriyor, mü'mine de veriyor. Mü'minler hep fakir yaşıyor mâna-sına değil. Sahabe-i Kirâmın fakir olarak yaşa-dığı zaman da oldu, sonra zengin olarak yaşa-dığı zamanlar da geldi. Peygamber Efendimiz sabredin dedi. Eskiden bir hurmayı yemeyip de biraz birisi emip, ondan sonra arkadaşına ve-rip, o da biraz emip arkadaşına verecek kadar yoksulluk varken sonra ne hallere geldiler.

Abdullah b. Abbas radiyallahu anh[ümâ] bir şehrin valisi iken, Ebû Eyyüb el-Ensarî o şehre geliyor, misafir oluyor; "Ooo! Sen Pey-gamber Efendimiz'i evinde misafir etmiş in-sansın!" diye Abdullah b. Abbas ona bir iltifat ediyor. Bir konağa onu hemen yerleştiriyor. Vali, zengin, geliri var. Ondan sonra da konağı eşyalarıyla, hizmetçileriyle, köleleriyle bera-ber ona bağışlıyor. Bak, sonra bu hâle geldiler. Bir hurma bulamazken, o hâle geldiler.

Hız. Ali Efendimiz bir ihtiyar kadının tarlasında, hurma bahçesinde kuyudan kovasına bir hurma olmak üzere su çekip suladıktan sonra Peygamber Efendimiz'in yanına bir hurmayla geldi; "Çalıştım da bunları kazandım yâ Resûlallah!" diye şey yapıyor. Şu kadar hurma, elleri acıyor.

Ne demek istiyorum, özetleyeyim. Siz Allah'tan korkarsanız, gözü tok olursanız, zühd sahibi olursanız, fakir kalacaksınız demek değil. Ama şeytan fakir kalacakmış gibi sizi korkutur, o da var. Şeytan korkutarak insanı günaha sokar. "Aman al şu parayı ya, önüne gelmiş ya, hazır şimdi, sok şunu cebine ya, kimse görmez!" diye rüşveti aldırır.

Kenar Evren ne diyor? Asker, general, bir de reisi cumhur oldu, ne diyor?

"Rüşveti engelleyemiyoruz." Tank yürütseydi ya, tankları takır takır yürütseydin, bombaları patlatsaydın!

Bomba sökmüyor! Ahlâk bozuldu mu bomba sökmüyor. "Rüşveti engelleyemiyoruz." diyor. Ben engellerim. Biz engelleriz, evvel Allah engelleriz.

Neden?

Rüşvet yemeyecek insanları yetiştirirsin, işlerin başına onları getirirsin, biter. Bu kadar basit. Onları kovalarsan, kışalarsan; akrabadır, dosttur, bilmem nedir, aynı partiden diye haydutları, hırsızları, mafya çetesinin mensuplarını oraya yerleştirirsen deveyi hamuduyla beraber yutar. Devenin üstünde semeri var ya, hamut diyorlar. Deve de kocaman, hamudu da var, yani biz balığın kılçığına çıkartıyoruz da o devenin hamudunu bile çıkartmaz. Deveyi böyle kuyruğundan tutar, vinçle havaya kaldırtır, ağzı, midesi o kadar geniş, deveyi hamuduyla yutar, bana mısın demez. Ağzına leblebi atmış gibi gelir, haramları öyle yutar. Öyle yutuyorlar! Öyle anlaşılıyor. Şu kadar milyon dolar!

Dolar deyince yani bir işçinin dolara vurursan Türkiye'deki maaşı ne kadar?

Oradan kıyas et, anla!

c. Alimlerle Oturun

Bu çok önemli olduğu için üzerinde çokça durdum.

İkinci hadîs-i şerîf;

جَالِسُوا الْعُلَمَاءَ، وَزَا حِمُوهُمْ بِرُكْبِكُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ بِنُورِ الْحِكْمَةِ
كَمَا يُحْيِي الْأَرْضَ بِوَابِلِ السَّمَاءِ

Câlisü'l-ulemâe ve zâhimûhüm bi-küm fe-
innellâhe yuhyi'l-kulûbe'l bi-nûri'l-hikmeti
kemâ yuhyi'l-arda bi-vâbili's-semâi.

Bu hadisi Taberânî, Ebû Umâme radiyal-
lahu anh'ten rivayet eylemiş.

Ne diyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve
sellem?

Câlisü'l-ulemâ. “Alimlerle oturun.” Alim-
lerin meclisinde onlarla oturun, alimlerin top-
lantısına meclisine gidin.

Yani ne demek?

Kahveye, sinemaya, oyuna, eğlenceye,
futbola gitmeyin, -tabii bunların hepsine gidi-
lebilir- gezmeye, tozmaya, yazlığa, yüzmeye
gitmeyin alimle olun, alimin yanında olun,
alimle oturun. Hatta;

Ve zâhimûhüm bi-rukbi-küm. “Dizlerinize
onların meclisinde izdiham yapın.” Yani diz

dize oturun. O kadar raġbet edin ki alimin meclisinde yer olmasın da dizleriniz birbirine deġecek kadar izdihamlı Şey yapın.

Neden?

Alimin meclisini neden böyle tavsiye ediyor?

Alimin kaŐından, gözünden dolayı mı?

Bu adamın gözü çok güzel, ceylan gözlü, bunun kaşı çok güzel, kirpikleri çok kıvrık, saçları çok dalgalı, bıyıġı, sakalı çok fiyakalı diye mi?

Hayır! İlminden, ilimden dolayı.

Sonra?

Fe-innellâhe. “Çünkü Allahu Teâlâ hazretleri.” Yuhyi’l-kulbe’l-m. “l gönülleri, l kalpleri diriltir.” Bi-nri’l-hikmeti. “Hikmetin nuruyla diriltir.” Kemâ yuhyi’l-arda. “Çıplak boŐ araziyi.” Bi-vâbili’s-semâi. “Gökten bol bol inen yaġmur suyuyla yeŐerttiġi gibi hikmet nuruyla l gönülleri diriltir.”

l gönül ne demek?

Adam canlı, gönül l.

Adam canlı, kalbi ölü ne demek?

“İç âlemi kapkara, günahlarla, kötü fikirlerle pis” demek. Kalbinden, gönlünden hayırlı bir şey çıkmıyor. Gönlünden kopmuyor, gönlünden hep karışık, kötü, dalavere alavere işler geçiyor. Üüüf, neler neler... Kafasında bin tane tilki dolaşüyor, birisinin kuyruğu ötekisine değmiyor. Kafası o kadar cıvıl cıvıl, fıkır fıkır kaynaşıyor.

Eee?!

Hiçbir hayır yok!

Devleti nasıl çarparım, müşterileri nasıl kazıklarım... Kazıkları sivriyorum, ondan sonra batırıyor. Müşteriyi nasıl kazıklarım, borçları nasıl erteletirim; parayı nasıl çalar, toplar, ondan sonra kaçarım. Uuu, adamın içi hep [sahterkârlık.] Kalbi ölü bunun. Evet, dışardan baktığın zaman kaşı gözü kıpırdıyor, eli ayağı oynuyor ama bu adamın içi ölmüş, içi hasta bunun. Hasta değil ölmüş. Kapkara, taş kesilmiş, bunda hiç gönül diye bir şey yok, vicdan diye bir şey yok.

“Ya vicdansız insan olur mu!?”

“Oluyor işte.”

“Vicdan!?”

“Yok! Vicdansız.”

“İnsaf?”

“O da yok, insafsız!”

“Edeb?”

“O da yok, edebsiz!”

“Terbiye?”

“O da yok, terbiyesiz!”

Ölmüş, içeride hiçbir şey yok, hiçbir şey kalmamış.

İşte öyle gönülleri, hiçbir şeyden habersiz gönülleri Allah ilimle irfanla hikmetle canlandırır; adam gerçekleri anlar, boşluğunu hisse-der; hatasını, günahını itiraf eder, tevbe eder, tövbekâr olur; eşkiyâ iken doğru yola girer, evliyâ olur.

Var mı tarihte misâli?

Çok! Çok misâli var. Dağda yol kesen eşkiyâ iken, Allah’ın tevbe nasip edip de bütün kötülüklerini bıraktıktan sonra çok iyi olup da, çalışıp çabalayıp da evliyalık mertebesine çıkmış insanlar var; kitaplarda yazıyor. Okuyun,

Tezkiretü'l-Evliyâ gibi kitapları okuyun. Sahâbe-i Kirâmdan da bazıları cahiliye devrinde nasıldı; İslâm'da nasıl oldu, nasıl mübarek insanlar oldu.

Neden?

Peygamber Efendimiz'in meclisine devam etti. İlim ve hikmeti öğrendi, dinledi, imanı anladı, "Ya benim yolum yanlış." dedi, tevbe etti, mü'min oldu; muhlis, ihlaslı oldu, iyi kul oldu, tarihe geçti.

Kız çocuklarını diri diri toprağa gömmüyorlar mıydı!?

Gömüyorlarmış ya! Nasıl yapar insan! Diri diri toprağa gömüyorlarmış. Allahu Ekber! Dayanılacak gibi değil. Öyle vahşi, öyle gaddar, birbirlerine saldıran, birbirlerinin yurtlarını, çadırlarını yağmalayan insanlardı.

İslâm geldi ne oldu?

Tövbekâr oldular. Hepsi düzeldiler, imana geldiler, mü'min-i kâmil oldular.

İşte cahiliye devrinden İslâm'a geçtiği gibi bazen de insanların kendileri cahiliye çağını yaşarken, bir alimden bir güzel ilim irfan

sahibi kimsenin meclisinde söz dinlemekten tevbe eder, doğru yola girer. Mümkün, misalleri de çok.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi böyle kullarından eylesin. Yani alimlerin meclislerine giden, faydalı ilimleri öğrenmeye koşturan ve öğrendiklerini de uygulayan kimselerden eylesin.

d. Biz Şimdi Neredeyiz

Ve üçüncü hadîs-i şerîf;

جَلِيسُ الْمَسْجِدِ عَلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ: أَخٍ مُسْتَفَادٍ
أَوْ كَلِمَةٍ مُحْكَمَةٍ، أَوْ رَحْمَةٍ مُنْتَظَرَةٍ

Celîsü'l-mescidi alâ selâsi hisâlin eh müstefâ ev kelime muhkemet ev rahmet muntazara..

Ebû Hüreyre radiyallahu anh'ten İmam Ahmed b. Hanbel rivayet etmiş.

Biz şimdi nerdeyiz, ne derler buraya?

Mescit derler. Namaz kıldığımız yer burası. Ne yapalım, kubbeli, minareli değil. Paramız yok, sayımız az, öyle bir şeyi yapamamışız, yaparız inşaallah. Yapamamışız, böyle

gariban bir yer bulmuşuz. Bu da garibanların yine iyicesi. Çünkü birkaç odası var, şeyi var.

Ama burası ne?

Mescit.

Namaz kılmadık mı, ezan okunmuyor mu?

Tamam burası mescit, namazgâh. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

Celîsü'l-mescidi. “Mescide devam edip mecliste oturan insan.” Alâ selâsi hisâlin. “Üç faydaya erişebilir.” Yani mescit faydalıdır, güzel bir yerdir, gitmekle iyi yapıyor, üç şey elde edebilir. Üç ihtimal vardır. Bir;

Ehun müstefâdün. “Orada kendisinden faydalanılan bir kardeş görür.” İmam kardeşidir, vâiz kardeşidir, cemaat kardeşidir. Camiye gelir, oradaki din kardeşinden istifade eder. “Oh, iyi ki bugün mescide gittim, bir şeyler öğrendim.” bir. Ya böyle olur, ya da;

Ev kelimetün muhkemetün. “Ya da hikmetli bir söz duyar.” Yani ya bir iyi arkadaş kazanır; “Aaa, bizim mescide geliyor falanca arkadaş, maşaallah, bilmem ne. Ha bu benim mescitten tanıdığım kimse...” Ahbaplık

ilerler, ahbap kazanır. Ya da hikmetli bir söz duyar, öğrenir, âyet, hadis, yorum, nasihat dinler.

Ev rahmetün müntazaratün. “Cenâb-ı Hakk’ın umulan rahmetine erer.” Camiye giren [rahmete erer.]

Allah’ın rahmetini ummuyor muyuz?

Hepimiz Allah’ın rahmetini umuyoruz; bir de, “Camiye gelenlere Allah’ın rahmeti var.” diye bildiğimizden ümitli ümitli geliyoruz, ümitli ümitli oturuyoruz. Tamam, insan o rahmete erer. Ya hiç kimse olmasa; bir imam, bir müezzin, bir de bu olsa bile Allah’ın rahmetine erer, yahut güzel bir söz duyar, yahut bir arkadaş tanır. Mescit iyidir yani mescide gitmek faydalıdır demek.

Allahu Teâlâ hazretleri mescit olmayan yerlere hepimizin ayrı ayrı kendi adımıza mescitler, camiler yapmasını bize nasip etsin, hem de sayısı çok fazla fazla yapmayı nasip etsin.

Bu 2000 yılında her ay bir mescit açalım diye niyetlendik açamadık; çırpındık çırpındık, olmadı, olmadı, olmadı... Halbuki başında her ay bir tane açacağız diye niyetlendik,

niyetimizi başaramadık, sonuna getiremedik ama üç tane açtık. Bir tane Brisbane’da, bir tane Grifit’te (Griffith), bir tane de Dabbo (Dubbo) diye bir şehirde mescit açtık. Hepsi bahçeli, geniş, ferah. Oralarda namaz kılınacak. Ama 12 tane yapacaktık, üç tane oldu, dokuzuncu ay bitti onuncu aya geldik. İki ay kaldı. İki ayda da dokuz tane mescidi nasıl açacağız bilemiyorum.

Allah yardım etsin. Hepimize ayrı ayrı mescit açmak nasip etsin. Açılmış mescitlere de devam etmek nasip etsin.

Osman Köseoğlu, Osman ağa. Geçen gün Cuma namazını kıldık, ben şaka olsun diye ona takıldım, dedim ki;

“Camiye, cemaate, namaz kılmaya gelmeyeninin cezası ne kadar olur?”

Ceza keseceğiz, makbuz elimizde kalem kulağımızda, aldık cırt cırt ceza yazacağız, haberiniz olsun.

Ceza yazacağız, ne kadar?

“Sabah namazı dahil mi?” dersanız, sabah dahil tabii. Sabah hiçbir mazeret yok. Sadece,

“Gündüz çalışıyorum.” diyecek, mazeret; mazereti kabul.

Ama sabah?

Mazeret yok. Bazıları da sabahleyin işe yetişmek bakımından [gelmiyor.]

Yatsı?

Hiç mazeret yok! Yatsı da hiç mazeret yok. Dedik;

“Bir camiye gelmezse ceza ne kadar?”

Osman ağa düşündü, taşındı; “En aşağısı hocam, 200-250 kron.” dedi.

Hapı yuttunuz yani on defa mescide gelmezse bir aylık maaş gidiyor, haberiniz olsun, ona göre. Biz de Osman Köseoğlu’ndan fetvayı aldık. Bizden de üç yaş büyükmüş, “Ben senden büyükmüşüm.” diye nasıl hoşuna gitti büyük olduğu.

Pekala, 250 rakamı bizim de hoşumuza gitti. Böyle böyle [cami yaparız.]

Bizim kardeşlerimiz camiye gelmez. Biliyoruz bizim kardeşlerimizi camiye gelmez, 250, 250 onlardan kestiklerimizle biz kaç tane cami yaparız evelallah.

Çok paralar birikir, kısa zamanda milyonlar birikir; bir sene de on, 12 tane cami yaparız. Şaka ediyorum tabii.

Allah hepinizden razı olsun, camiden ayırmasın bizi, cami cemaati olmaktan mahrum etmesin, elden ayaktan düşürmesin, hepimize her namazımızı camide kılmayı nasip etsin. Allah hepinizden razı olsun.

el-Fatiha...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

23 Recep 1421 / 22.10.2000

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

